ఆ ఇద్దరి మధ్యా.....

-జయచంద్ర

రవీ,

నాకు తెలుసు ఈ ఉత్తరం చేరే సమయానికి నీవు నీ స్వంత గ్రంథాలయంలోని ఏ ఉద్గ్రంథంలోనో మునిగిపోయి ఉంటావని, దేనికోసమో అన్వేషిస్తూ ఉంటావనీను.

నీ యీ అన్వేషణకు అంతం లేదా రవీ! జీవితాన్ని నీవెందుకు తేలిగ్గా తీసికోవు? ప్రతి చిన్న విషయాన్నీ అంత సీరియస్‌గా తీసికొంటావు గనుకనే నీవు మనశ్శాంతికి దూర మౌతున్నావు. రాత్రి భోజనాల తర్వాత, నీ ఉత్తరాన్ని మా వారు చదువుతూంటే మళ్లీ శ్రద్ధగా విన్నాను. అది చదివిన తర్వాత మా యిద్దరి మనసులూ ఒక క్షణం భారమైనాయి. అయినా నీవు యీ విషయాన్ని యింత సీరియస్‌గా తీసికోవటానికేం వుంది! నీవు వ్రాసినట్లు నీ వెక్కడికైనా వెళ్లిపోయినంత మాత్రాన మనశ్శాంతి లభిస్తుందా! నీ అశాంతి నిన్ను నీడలా వెంటాడదా!

వివాహమనేది మనిషి జీవితంలో ఒక మలుపు అయితే, వివాహం తర్వాత జీవిత గమనం, ఆ మనిషి అదృష్ట దురదృష్టాలను బట్టి ఉంటుందన్న నీ సిద్ధాంతాన్ని నేనూ అంగీకరిస్తాను. అది మన జీవిత భాగస్వాములుగా వచ్చేవారి సంస్కారం మీద, ప్రవృత్తి మీద, ఆధారపడి వుంటుంది. నిజమే! కానీ ప్రయత్నిస్తే అసాధ్యమైనదేదీ ఉండదనే సిద్ధాంతాన్ని కూడా నేను నమ్ముతాను. నీవు ప్రయత్నిస్తే ఆమెను మార్చలేవా! ఆ మనిషిలో ఆలోచనలు రేకెత్తించి, నీ సిద్ధాంతాలను అంగీకరించేట్లు చేయలేవా! రవీ! ఆలోచించు. ఆచరణ సాధ్యం కాని దేదీ నేను వ్రాయలేదు. ఒక వేళ మీ మధ్య కలతలకు నా ఉత్తరాలే కారణం అయితే నేను వ్రాయటం మానుకుంటాను. కానీ దళసరి కళ్లద్దాల్లోంచి ఎప్పుడూ దేన్నో అన్వేషిస్తూండే అమాయకమైన రవి ముఖం నాకెప్పుడూ గుర్తుకొస్తుంటుంది.

నీ స్నేహితురాలు
సుధ

సుధా;

నా జీవితంలో నాకానందాన్ని కల్గించే క్షణాలు రెండే రెండు. ఒకటి నీవద్ద నుండీ వచ్చిన ఉత్తరం చదువుతున్నప్పుడు. రెండవది నేను నీకు ఉత్తరం వ్రాస్తున్నప్పుడు. సుధా! మన కాలేజీ రోజుల్లో నీవు నన్ను ఆటపట్టిస్తూండే

దానివి.

"మొద్దబ్బాయ్! నీకు గడసరి పెళ్లాం వచ్చి రెండు చెవులూ పట్టి ఆడిస్తుంది" అని. అలా సరదాగా ఆడించగల భార్యే వచ్చి వుంటే నేనెంత ఆనందించే వాడినో గదా! మంచి భార్య వద్ద మొద్దబ్బాయిగా వుండడమే నాకిష్టం. నేనలా ఎన్నో కలలు గన్నాను. కానీ జరిగిందేమిటి?

తను యింట్లో ఉండే క్షణాలే బహు కొద్ది. ఆ కొద్ది క్షణాలు యిల్లు కురుక్షేత్రంలా ఉంటుంది. మాయింట్లో ఏ రోజయినా గొడవ లేదూ అంటే అందుకు కారణాలు రెండు అయి ఉంటాయి. ఒకటి, ఆ రోజంతా ఆమె యింటికి వచ్చి వుండకుండా అయినా వుండాలి. లేక నేను రోడ్లు సర్వే చేస్తూ యింటిదారి మర్చిపోయి అయినా ఉండాలి. ఇద్దరమూ ఇంట్లో ఉన్నరోజు గొడవలు తప్పవు. ఆమెకు క్లబ్బులూ మహిళా మండలుల మీదున్న ఉత్సాహం వైవాహిక జీవితం మీద లేదేమో అన్పిస్తుంది. నేను కన్న కలలన్నీ ఏమయ్యాయి. సుధా! నా జీవిత మెందుకిలా అయిపోయింది? నేను అలసి ఆఫీసు నుంచి వచ్చేసరికి చిరు నవ్వుతో ఎదురు వచ్చే భార్య కోసం నేను కలలు కన్నది. స్నేహితురాళ్లను పోగేసుకొని చందాల సాకుతో ఊరంతా చెడతిరిగే భార్యను కాదు నేను అభిలషించింది. సాయం సంధ్యలలో ఏ కొండ అంచునో, సముద్ర తీరాన్నో తీయటి కబుర్లతో నాతో గడపగల యిల్లాలు కోసం నేను కలలుగన్నాను. అంత చిన్న కోరిక కూడా తీరలేదేమి?

నీవనేదానివి "నీవు నోట్లో వెండి స్పూనులతో పుట్టావోయ్ రవీ" అని. కానీ ఎంత డబ్బు వెచ్చించినా మన శ్శాంతి లభిస్తుందా!

కట్నం తీసికోకుండా వివాహం చేసికొని నేనేదో ఆదర్శానికి నిలబడ్డానని తృప్తి పడ్డానేగానీ, ఎదుటి మనిషి తన పంతానికి నన్నొక పావుగా ఉపయోగించుకొందని తెలుసుకొనే సరికి నేనెంత దగాపడ్డానో అర్థమయ్యింది. కట్నమివ్వకుండా వివాహం చేసికున్న ఆదర్శ మహిళగా ఆమె స్నేహితులామెను ఆకాశానికి ఎత్తేశారు. సాయంత్రం అలసి యింటికి వచ్చిన నాకు బాధ్యతగా కాఫీ తెచ్చి యిచ్చే నౌకరును చూస్తే ఆవేశం కట్టలు తెంచుకుంటుంది.

కానీ ఏం చేయను? ఆ ఆవేశాన్ని నౌకర్ల మీద చూపించి చులకనైపోనా! ఈ జీవితానికిక శాంతి లేదు సుధా! నేనామెను మార్చటానికి ప్రయత్నించలేదని అనుకుంటున్నావా సుధా! ఆమెతో వాదించి అలిసిపోయాను. పర్యవసానమేమిటో తెలుసా! నన్నొక దుర్మార్గుడుగా, స్త్రీ స్వాతంత్ర్యానికి వ్యతిరేకిగా చిత్రించిందామెతన స్నేహితులలో!

నా యీ చేదు జీవితంలో అప్పుడప్పుడూ అమృతపు చుక్కల్లా తగిలేవి నీ ఉత్తరాలే. మీ యిద్దరి దాంపత్యం ఒక్కసారి చూడాలని వుంది. త్వరలో వస్తాను-రావుగార్ని మరీ మరీ అడిగానని చెప్పు. నా సమస్యలతో నీకు విసుగు కల్గిస్తుంటే మన్నించు సుధా! ఆమెతో వాదించి కానీ, నచ్చచెప్పిగానీ ప్రయోజనం లేదు. మనిషికి అర్థం చేసుకోగల హృదయమైనా ఉండాలి. సర్దుకుపోగల సంస్కారమైనా ఉండాలి. అవి రెండూ లేని వ్యక్తులతో మాట్లాట్టం వ్యర్థం. తప్పక ఉత్తరం వ్రాయి.

స్నేహితుడు
రవి.

రవీ,

నీ ఉత్తరం చదివాను. నీ ఆవేదన నాకర్థమైంది. కానీ ఆలోచనల్లో కూడా మొద్దబ్బాయివేనని నిరూపించుకున్నావు. మంచి తనంతో నీవు ఆమె ప్రవర్తనను మార్చలేవప్పుడు కరకు దనాన్ని ఎందుకు ప్రదర్శించవు? ఆమె చేష్టలను తీవ్రంగా ప్రతిఘటించి, ఆమె స్వేచ్ఛను ఎందుకు అరికట్టవు? ఆమె జీవితాన్ని నీవెందుకు శాసించవు? మావారు కూడా అదే అన్నారు. 'మెత్తగా ఉన్న వారిని చూస్తే మొత్త బుద్ధేస్తుందట' నీ పలాయనం సమస్యలను మరింత జటిలం చేస్తుందే కానీ పరిష్కరించదు. ఆదర్శాలు అర్హులయిన వారికే గానీ, అనర్హులకు వాటి అర్థాలు స్ఫురించవు. అటువంటి వారిపట్ల ఆదర్శంగా ఉండటం అవివేకం. నీ మంచి తనం నలుగురి దృష్టిలో నిన్ను చేతగాని వాడిని చేస్తుంది. ఆలోచించు. సరియైన నిర్ణయం తీసుకో!

స్నేహితురాలు
సుధ.

సుధా!

వైవాహిక జీవితం పట్ల నేను కన్న కలలన్నీ సమాధి చేసి, ఒక చిన్న బిడ్డకు తండ్రిగా ప్రేమను పంచిపెడదామనీ, ఆ బిడ్డ ఆలనా పాలనలో బాహ్యప్రపంచాన్ని మరచిపోదామనీ కల కన్నాను.

త్వరలో
ఆంధ్రపత్రిక
గల్ఫ్! గల్ఫ్!
అరేబియా దేశాలలో భారతీయ బాలికల ఎగుమతి మీద తొలి సీరియల్.

ఆమె పట్ల ఎంత విముఖత ఉన్నా ఆమె కని నాకివ్వబోయే బిడ్డకోసం రెండు నెలల నుంచీ ఎంతో ఆశగా ఎదురు చూస్తున్నాను. ఆమె రెండు రోజుల నుండీ యింటికే రాలేదు. నాకది మామూలే కాబట్టి పెద్దగా పట్టించుకో లేదు. మూడవరోజు సాయంత్రం వరం డాలో కేన్ ఛైర్‌లో కూర్చుని వున్నాను నేను. టాక్సీలో నుండి అతి నీరసంగా దిగింది ఆమె. ఆదుర్దాగా ఎదురు వెళ్లాను నేను. చాలా రోజుల నుండీ మా మధ్య మాటలు లేవు. "ఇన్ని రోజులు ఎక్కడున్నావు?" అభిమానం చంపుకొని అడిగాను.

"హాస్పిటల్లో" నిర్లక్ష్యంగా చెప్తూ లోనికి వెళ్లిందామె. వెనుకనే వెళ్లాను గాభరాగా. "ఎందుకు?"

"అబార్షన్ చేయించుకున్నాను."

నివ్వెరపోయాను నేను. నా ఆశా సౌధాలన్నీ నాముందే కూలిపోయాయి. ఆమె ఒక మనిషిగా కాక రాక్షసిగా, హంతకిగా, కన్పించింది నా కళ్లకు.

"ముందుగా నాకు చెప్పాలని కూడా అన్పించలేదా భారతీ!" దుఃఖం నాగొంతు నొక్కుతుండగా నీరసంగా అడిగాను నేను.

"కడుపు వచ్చింది నాకు. కనటం కనకపోవటం నా యిష్టం. నీకు చెప్పాల్సిన అవసరమేముందీ?"

మంచంపై పడుకుని ముసుగు బిగించిందామె. నాలో కోపం, అసహ్యం పెల్లుబికాయి. ఒక్క ఉదుటున మంచం

ఆ ఇద్దరి మధ్యా...

వద్దకు వెళ్లి ముసుగు లాగేశాను.

"భారతీ! భిన్న ధృవాలమైన మనం యిప్పటి వరకూ కల్సి ఉన్నామంటే కారణం, నాకు సంతానంపై వున్న ఆశలే! నీవు ఆ ఆశ లేకుండా చేసిన తర్వాత మనం కల్సి ఉండటంలో అర్థం లేదు." అనేసి బయటకు వచ్చేశాను. తెల్లవారి చూసేసరికి ఆమె గదిలో లేదు. బెడ్‌పై ఒక ఉత్తరం కన్పించింది.

"నేను నిన్ను వదిలి వెళ్లిపోతున్నాను. భార్యంటే బిడ్డను కని మీకిచ్చే యంత్రం కాదు. ఇంత సంకుచితంగా ఆలోచించే మీతో యికపై ఒక్క క్షణం కూడా కల్సి జీవించలేను. నా అభిప్రాయాలను గౌరవించే వ్యక్తి దగ్గరకు వెళ్లిపోతున్నాను." భారతి, శేఖర్ అనే యింజనీరుతో తిరుగుతూందని విన్నాను. బహుశా అక్కడికే వెళ్లివుంటుంది.

నా వైవాహిక జీవితం యిలా పరిసమాప్తమైంది సుధా! శేష జీవితాన్ని ఒంటరిగానే గడిపేయదల్చాను. నా ఒంటరి జీవితానికి మీ ఉత్తరాలే ఓదార్పులు. త్వరలో ఉత్తరం వ్రాస్తావు కదూ!

స్నేహితుడు
రవి.

రవీ,

నీ ఉత్తరం ఎన్నిసార్లు చదివానో గుర్తే లేదు. సాయంత్రం మావారు ఆఫీసు నుంచి రాగానే నీ ఉత్తరాన్ని అతని చేతుల్లో వుంచి గుండెల మీద వ్రాలి భోరుమన్నాను. ఉత్తరం చదివి ఓదార్పుగా నా తల నిమిరారు. వారికి కన్నుల నుండీ రెండు కన్నీటి బొట్లు రాలి నా తలపై పడ్డాయి.

రవీ! కష్టాలు లోకంలో మంచి వారి చిరునామాను అతి తేలిగ్గా తెలుసుకొని వారి మీదకు దాడి చేస్తాయి కాబోలు. చాలాసేపటి తర్వాత వారేమన్నారో తెలుసా! "లోకంలో స్త్రీలందరూ సుధలే కాదు. భారతులూ ఉంటారు. రవికి భారతి దొరికింది. నాకు సుధ దొరికింది. రవిని యిక్కడకు రమ్మను. మనశ్శాంతి దొరుకుతుందేమో!" అని. మీ వివాహానికి మేమిద్దరం వచ్చినప్పుడు వారు నిన్ను చూసి ఏమన్నారో తెలుసా రవీ! 'నీ స్నేహితుడు చాలా సున్నిత మనస్కుడు. ఏ చిన్న ఒడుదుడుకులనూ తట్టుకోలేడు' అని. మనసుకు కుసుమ సౌకుమార్యమే కాదు. వజ్రకాఠిన్యం కూడా వుండాలి. అప్పుడే జీవితంలోని ఒడుదుడుకులను తట్టుకోగలం. నీవు ఒకసారి యిక్కడకు రా రవీ! కొంత మార్పు యినా ఉంటుంది.

స్నేహితురాలు
సుధ.

సుధా,

మీ దంపతులు నామీద చూపిన సానుభూతి నాకు ఊపిరిపోసింది. మీ వివాహానికి వచ్చినప్పుడు పెళ్లి పీటలమీద మిమ్మల్ని చూసి ఎంత మురిసిపోయానో తెలుసా సుధా! నిండైన విగ్రహంతో, గంభీరమైన చూపుల్తో ఉన్న రావుగారు నాకెంతో నచ్చారు. మన స్నేహాన్ని ఆయన అభినందించినప్పుడు ఆయనలోని ఔన్నత్యాన్ని చూడగల్గాను నేను. నీవు అన్ని విధాలా అదృష్టవంతురాలివి సుధా! పెళ్లయిన క్రొత్తల్లో వ్రాశావు మీదెంతో అన్యోన్య దాంపత్యమని! భార్య భర్తలు ఒకరి అభిప్రాయాలు ఒకరు గౌరవించుకొంటూంటే, అంతకంటే స్వర్గధామం మరేం వుంటుంది?

'ఆయన యింటికి రావటం ఒక అరగంట ఆలస్యమైతే నేనెంతో తల్లడి

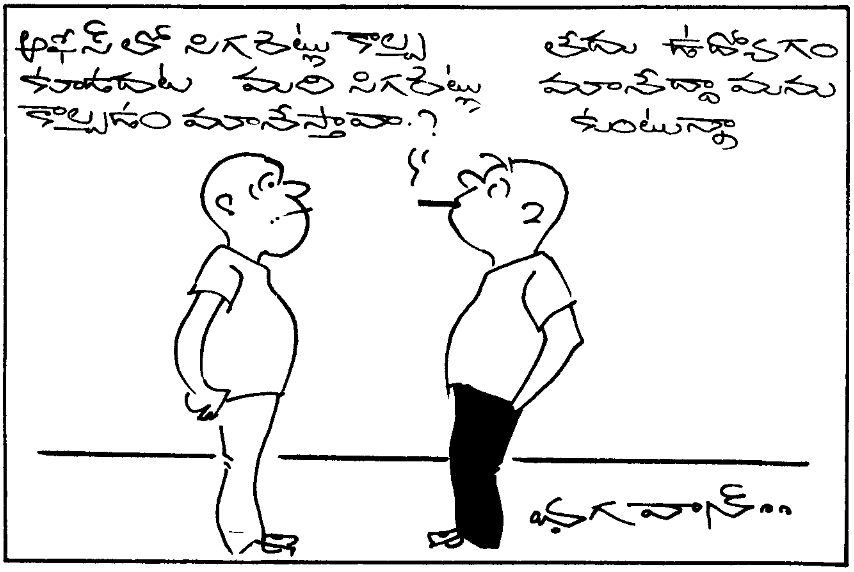

రష్యాలో శశి సినిమా ఫ్లాప్

శశికపూర్ చిత్రం 'అజూబా' మాస్కోలో విడుదలై ఫ్లాప్ కూడా అయిందిట రష్యన్లు యిప్పటికీ రాజ్‌కపూర్, మిథున్ చక్రవర్తుల చిత్రాల్నే చూస్తున్నారు. ఆనందిస్తున్నారు కాని 'అజూబా' మాత్రం వాళ్లను ఆకట్టుకోలేక పోయింది ఈ విషయమై శశికపూర్‌ని అడిగితే అదంతా నిజం కాదని బుకాయిస్తున్నాడట

ల్లిపోతాను'అని వ్రాశావు

ఏ భర్తయినా భార్య నుంచీ కోరుకునేది అదే గదా!

సుధా! నేను ఒంటరి జీవితానికి అలవాటు పడటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను నా పరిధిలో కొన్ని వ్యాపకాలేర్పరచుకోటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను ఇప్పుడు ఎక్కడికీ రాలేను రావుగారిని క్షమించమని చెప్పు నీ ఉత్తరం కొరకు నిరీక్షిస్తూ-

స్నేహితుడు
రవి

సుధా,

ఎందుకిలా జరిగింది? నీ వద్ద నుండీ వచ్చిన టెలిగ్రాం చూసిన తర్వాత నా హృదయంలో జరిగిన పెనుతుఫాను ఏమని వర్ణించను సుధా! అడ్రస్ నాది కాదేమోనని పదేపదే వెనక్కు త్రిప్పి చూశాను ఏర్‌పోర్టుకు ఎలా చేరుకున్నానో ఎలా అక్కడకు రాగలిగానో నాకిప్పటికీ గుర్తు లేదు రావుగారి శరీరం మీద వున్న అనేక వందల మాలల్లో నా పూజా కుసుమమూ ఒకటి వేశాను ఎప్పుడూ గంభీరంగా ఉండే ఆయన కళ్ళు, మూసుకుని ఉన్నా ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్లే ఉన్నాయి దుఃఖాన్ని ఆపలేక శవంపైపడి భోరున ఏడ్చేశాను నేను అంతగొప్ప స్నేహితుని పోగొట్టుకున్న నేను ఎంత దురదృష్టవంతుడిని? లోపలికి వచ్చి నీ పరిస్థితి చూసి నేనెంత బాధపడ్డానో నీకెలా వర్ణించను? నన్నుచూసి నీవు హృదయం బ్రద్దలయ్యేలా ఏడ్చినప్పుడు, నిన్ను ఓదార్చటానికి తెలుగు భాషలో ఒక్క పదం కూడా గుర్తుకు రాలేదు నాకు అతను అరగంట ఆలస్యంగా యింటికి వస్తే భరించలేనిదానివి అతను లేని జీవితాన్ని ఎలా గడపగలవు సుధా! విధి లీలలు ఎంత వింతగా ఉంటాయి? కాకపోతే స్కూటరు నడపటం రావుగారు క్రొత్తగా నేర్చుకున్నారా? ఇన్నికోట్ల జనంలో ఆ దురదృష్టం నిన్నే ఎందుకు వరించాలి సుధా! ఆ ఏక్సిడెంటేదో నాకయ్యుంటే ఏ సమస్యలూ ఉండేవి కాదు గదా!

అతి గాఢంగా పెనవేసుకొన్న బంధం ఒక్కసారిగా త్రెగిపోయింది ఈ పరిస్థితుల్లో నిన్నెలా ఓదార్చాలి? నా సంగతివేరు మాబంధం మొదటి నుంచీ అంత బలంగాలేదు రోజు రోజుకూ అది బలహీనమై చివరకు తెగిపోయింది కానీ నీ పరిస్థితి అలాగాదే "రవీ! నేనెందుకు బ్రతకాలి? ఏం చూసుకొని బ్రతకాలి?" అని హృదయ విదారకంగా నీవు దుఃఖించినప్పుడు, గుడ్లప్పగించి నీవైపు చూస్తుండిపోయానే గానీ ఏమీ మాటాడ లేకపోయాను సుధా! ఒకప్పుడు నీవే వ్రాసినట్లు హృదయానికి కుసుమసౌకుమార్యమే కాదు వజ్రకాఠిన్యం కూడా ఉండాలి రేగిన గాయాలను కాలమే మాన్పుతుంది ఈ పరిస్థితులలో నీవు అక్షరాలను కుదుర్చుకొని ఉత్తరం వ్రాయగలవని నేననుకోవటంలేదు కష్టాలలో ఆత్మబంధువుల ఆప్యాయత కంటే, ప్రాణ స్నేహితుల ఆదరణే ఊరట కల్గిస్తుందని నేను స్వానుభవంతో తెల్సుకొన్న నిజం నా ఉత్తరాలు నీకు కొంతైనా ఉపశాంతిని కల్గిస్తే ధన్యుడిని

స్నేహితుడు
రవి

రవీ,

నీవీ మధ్య వ్రాసిన ఉత్తరాలన్నీ చదివాను అవినాకు జీవంపోశాయి నాలో ధైర్యాన్ని నెలకొల్పాయి అమ్మ, అన్న, అందరూ నన్ను యింటికి రమ్మని పిలిచారు కానీ ఎలా వెళ్లను రవీ! ఆయనతో పాటు, ఈ యింటిలో వారితో గడిపిన మధుర స్మృతులను కూడా వదిలేసి వెళ్లిపోనా? ఈ యింటి చుట్టూ ఆయన ఎన్ని ఆశలను అల్లుకొన్నారు ఆ జ్ఞాపకాలలో బ్రతుకుతూ యిక్కడే వుండటానికి నిశ్చయించుకొన్నాను ఇప్పుడు నేను ఆయన్ను వెతుక్కుంటూ మరో లోకంలోకి వెళ్లటానికి కూడా అస్వతంత్రురాలిని నాలో పెరుగుతున్న ఆయన రూపం నాకు వారు మిగిల్చిన చివరి జ్ఞాపకం అదే నన్ను భవిష్యత్తువైపు నడిపే ఆధారం అప్పుడప్పుడూ నీవు వ్రాసే ఉత్తరాలలో శాంతిని వెతుక్కుంటూ శేష జీవితాన్ని గడిపేస్తాను

స్నేహితురాలు
సుధ